

Bijdrage Gonny de Vries aan de bijeenkomst over transmurale zorg op maandag 2 februari 2015

Georganiseerd vanuit: NPO de markt op

Kun je jezelf kort voorstellen?

Ik ben Gonny de Vries uit West-Friesland. Sinds 2008 ben ik bij het Nationaal Programma Ouderenzorg betrokken als lid van het ouderendelegatie van het NPO netwerk in West-Friesland en als vertegenwoordiger in het landelijke ouderenplatform van het NPO. Daarnaast zit in de cliëntenraad van het West-Fries Gasthuis. Vanuit het Nationaal Programma Ouderenzorg ben ik enthousiast geraakt over de transmurale zorgbrug en heb ik binnen het West-Fries Gasthuis gepleit voor het verbeteren van de transmurale zorg voor ouderen in een kwetsbare situatie.

Waarom vind je het essentieel dat de transmurale zorg voor ouderen goed geregeld is?

Wij zien binnen de cliëntenraad hoe vroeg ouderen uit het ziekenhuis ontslagen worden en hoe zij door die veranderde regelgeving minder vaak in aanmerking komen voor revalideren in een zorginstelling. Kinderen wonen vaak op grotere afstand, waardoor zij een minder grote rol kunnen spelen in de ondersteuning van hun ouders. Naar huis gaan terwijl je nog grotendeels moet herstellen brengt onzekerheid, spanning en praktische problemen met zich mee: is alles wel goed geregeld? Waar moet ik allemaal op letten? Bij wie kan ik terecht met vragen? Kan mijn man of vrouw het wel aan om mij te helpen? Of juist, ik ben alleen, hoe moet het als er iets mis gaat? Kan ik het al wel weer alleen?

Wat heb jij vanuit de cliëntenraad gedaan om dit onderwerp onder de aandacht te krijgen?

Binnen de cliëntenraad heb ik de transmurale zorgbrug besproken. De cliëntenraad was onder de indruk van de aanpak en wij zijn hiermee aan de slag gegaan. Wij hebben gesprekken gevoerd met de transferverpleegkundige, geriater, bestuurder, en met degene die binnen het ziekenhuis alle transmurale zorg regelt. We hebben het onderwerp steeds weer op de agenda geplaatst. Tegelijkertijd maakte het transferbureau van het ziekenhuis zich grote zorgen over de wetswijzigingen die eraan kwamen. Ze waren bang dat cliënten naar huis zou moeten zonder zorggarantie. Door druk vanuit beide kanten heeft het WFG een convenant gesloten met vier grote zorgaanbieders in West-Friesland (Buurtzorg, Wilgaerden, Omring, stichting Zorghulp). Het convenant heeft als doel om een veilige overgang naar huis te waarborgen voor alle cliënten die thuiszorg nodig hebben.

In onze omvangrijke regio, West-Friesland, is de warme overdracht in praktische zin moeilijk te organiseren. Er is sprake van lange afstanden, en de wijkverpleging zouden vanuit bv. Schagen en Enkhuizen (25 km) naar het ziekenhuis moeten komen. De aanbieders van wijkverpleging geven aan dat dit ten koste zou gaan van de tijd (tijd voor) zorg die geboden moet worden in de regio. Bovendien wordt de overdracht door de transferverpleegkundige als zeer goed ervaren, en ondervinden zij tot op heden geen obstakels in het opstarten van de zorg voor de cliënten thuis. Zij ontvangen hier ook geen klachten over. Om te garanderen dat mensen in de nieuwe wet-en regelgeving veilig, met de juiste zorg en middelen naar huis kunnen, is het convenant een mooie uitkomst. De professionele transferverpleegkundige indiceert met de cliënt en diens mantelzorger, de zorg die de eerste 4 dagen na ontslag noodzakelijk is en draagt deze digitaal en telefonisch over

aan de wijkverpleegkundig. Die hanteert dit als zorgplan voor de eerste dagen na ontslag (zorggarantie), en binnen die 4 dagen stelt de wijkverpleegkundige het (langer durende) zorgplan samen met de cliënt, en diens netwerk, verder op. Het is belangrijk dat dit in de thuissituatie gebeurt, omdat de thuissituatie zodanig moet zijn ingericht dat de cliënt zich daar veilig en prettig voelt. Ook wordt beter duidelijk wat er naast goede zorg nog meer nodig is zoals sociale contacten. Doordat het thuis gebeurt kan er beter worden geanticipeerd op de dagelijkse praktijk doordat er een holistisch beeld is van de omgeving, cliënt en mantelzorger die aanwezig is.

Wij zijn als cliëntenraad blij dat het West-Fries Gasthuis wil borgen dat de cliënt met de juiste informatie, zorg en middelen veilig het ziekenhuis kan verlaten en niet langer dan medisch noodzakelijk in het ziekenhuis hoeft te blijven, en tegelijkertijd niet aan zijn lot wordt overgelaten.

Wat zou je de aanwezigen van vandaag vanuit ouderenperspectief als aandachtspunten willen meegeven als het gaat om het verbeteren van de transmurale zorg?

1. Hou er rekening mee dat cliënten zich in het ziekenhuis alweer een hele piet kunnen voelen, maar dat het in de thuissituatie erg tegen kan vallen, ook voor de mantelzorger. Wees realistisch in je inschattingen.
2. Maak **SAMEN** met de oudere en de mantelzorger plan voor de benodigde ondersteuning gebaseerd op het leven dat de oudere gewend is te leiden. Dus niet alleen gebaseerd op de medische kant, maar ook op het welzijn. Voelt iemand zich veilig als hij of zij weer thuis is. Redt men het met elkaar of ontstaat er spanning? Hoe kan men zo snel mogelijk weer de dingen oppakken die kleur aan het leven geven? Maak de patiënt en mantelzorger tot je partner in de voorbereiding op de terugkeer naar huis.
3. Heb oog voor de eventuele ondersteuning die de mantelzorger nodig kan hebben.
4. In het ziekenhuis wordt je als patiënt en mantelzorger overspoeld met nieuwe ervaringen en informatie terwijl je tegelijkertijd kwetsbaar bent op dat moment. Naar huis gaan met goede **schriftelijke** informatie over wat er in het ziekenhuis is gebeurd, wat er thuis nog nodig is en waar je terecht kunt met vragen is daarom essentieel. Het is niet voldoende als de overdracht tussen professionals onderling geregeld wordt. In het ziekenhuis zou deze schriftelijke informatie besproken moeten worden waarbij het van belang is ook dat de arts vraagt of wat hij gezegd heeft goed is begrepen, soms is het goed om de cliënt het in haar/zijn eigen woorden te laten herhalen zodat men weet dat men er hetzelfde onder verstaat.
5. Laat ouderen of de cliëntenraad mee denken bij het ontwikkelen van je verbeterplannen. Zij weten vaak uit ervaring of uit hun netwerk wat de wens/vraag van ouderen is. Zij helpen te focussen op de effecten die het voor de oudere thuis zal hebben in plaats van de organisatorische vragen die het met zich mee brengt. Binnen het NPO zijn zo'n 100 ouderen gewend om over dit soort projecten na te denken, dus als je met hen in contact gebracht wilt worden zoek ons vandaag dan op of neem contact op via Nynke Wilbrink, projectleider Krachtig Cliëntenperspectief (nynke.wilbrink@pcob.nl)